

det andet Ting med Hensyn til Beregningen af Aldersstillægget, som bevirke, at en yderligere Forbedring vil indtræde, idet for Overlærerne den Tid, hvori de have staaet i den ældste Adjunkt-klassse i en Aldersstigningsperiode, altsaa ikke ud over 5 Aar, kommer dem til Gode ved Beregningen af Aldersstillægget som Overlærere. For Adjunkternes Vedkommende ville Aldersstigningsperioder, ikke over 6 Aar — for dem er nemlig hver Periode paa 3 Aar — komme dem til Gode ved Beregning af Aldersstillægget, naar de tidligere have virket som Time-lærere eller som Privat-lærere, og denne Virksomhed har været i Art og Omfang lige med Lærervirksomheden ved de lærde Skoler. — Adjunkternes Tal er forhøjet til 93, og Overlærernes Tal er ved Indsættelse af Broten $\frac{1}{3}$ blevet til 31. Dette medfører, at der i alt bliver 15 af de nuværende 23 Time-lærere, som rykke op i Adjunkt-klassen. Det er en af de betydeligste Fordele ved Lovforslaget. Hele denne Time-lærerinstitution har nemlig overhovedet slet ikke fra Begyndelsen af været beregnet. Man har ikke tænkt sig at skulle behøve andre Lærere end de fast ansatte, og man har reguleret dem efter Behovet paa den Tid, da den tidligere Lønningslov blev sat i Gang; men da Skolernes Discipelantal forøgedes, viste det sig umuligt, at komme ud af det med det faste Lærerpersonale, og man engagerede da Time-lærere. Dises Lønning har været og er i det hele yderst tarvelig, og med den Betaling, der er indbrømt paa Finanslovene, falder den langt under, hvad der nu gives Adjunkterne. Af de nuværende 23 Time-lærere ville altsaa de 15 rykke op i Adjunkt-klassen og kun de 8, som ere forholdsvis meget nylig ansatte, ville vedblive at staa i Time-lærerklassen for Tiden. Jeg havde ønsket, at ved dette Lovforslag samtlige Time-lærere kunde rykke op i Adjunkt-klassen eller til at blive faste Lærere, men det er jo et relativt betydeligt Fremstrid, at omtrent $\frac{2}{3}$ naa dette Maal.

Endelig er der, hvad jeg lægger ikke ringe Vægt paa, opnaaet den Fordel ved denne Lov, at Rønne Skole i Fortsættelse af den Udvikling, der har fundet Sted fra 1852 med Hensyn til den, nu igen bliver optagen blandt de lærde Stats-skoler. Jeg siger, at det er i Overensstemmelse med Ud-

viklingen, thi det viste sig efterhaanden, at Medlæggelsen i 1852 af denne Skole som lærd Skole, slet ikke gif an paa denne noget isolerede Ø, og man oprettede derfor ved denne Skole, som blev kaldt en højere Real-skole, to Artiumsklasser, nærmest som private, men saaledes, at dette private Artiumskursus, der bestod i Fortsættelse af Skolen, blev støttet af Staten med stedse stigende Beløb. Rigsdagen har erkendt, at Forholdene ikke have fyldestgjort de Forudsætninger, hvorfra man gif ud ved Medlæggelsen af Skolen som lærd Skole, og at det derfor var rimeligt igen at vende tilbage til den gamle Stilling. Dette, der jo har forskellig Indflydelse paa Lærernes Stilling, er altsaa en af Bindingerne ved Lovforslaget.

Endelig er der dette, at man har ophevet den faste Begrænsning, at der ikke maa være mere end 3 Overlærere ved en Skole, hvilket har medført mange beklagelige Forbigaaelser af udmærkede Lærere ved Oprykning til Overlærere, fordi de ikke ønskede at blive forflyttede til andre Skoler, og man ikke kunde gøre dem til Overlærere ved den samme Skole. — Derimod er der af Lovforslaget, som jeg har foreslaet det, udgaaet de Bestemmelser, som dette Tings Udvalg i Fjor om et andet Lovforslag var enigt om, nemlig angaaende Kvalifikationerne til at komme ind i de forskellige Embedsstillinger ved Skolerne. Dette har man udeladt væsentlig af Hensyn til, at der var Uenighed om, hvorledes man skulde formulere den reserverede Ret, det reserverede Fortrin, som tilkom Filologerne, efter ældre Talebrug; da man ikke kunde blive enig om dette, mente man, at det var bedre i det hele at blive ved den nuværende Ordning paa dette Omraade, saaledes at den Ret, Filologerne beholde, maa bero paa de gældende Bestemmelser. — Men alt i alt er der i dette Lovforslag naaet noget, som forekommer mig at maatte kunne tilfredsstille i det væsentlige de lærde Skolers Krav.

Jeg paastønner ved denne Sags Behandling som ved den foregaaende, at den ikke er sat i Forbindelse med noget Krav om en Reform ved Skolen. Thi det vilde ganske sikkert for længere Tid have været en fuldstændig Udelæggelse af Forslaget. Det er vel nemlig her ikke mindre end ved den foregaaende Lov klart, at Enighed om de